

Arrest

nr. 316 532 van 18 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 19 oktober 2021 diende verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 maart 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder), bijgestaan door een tolk die het Pasjtoue machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 26 mei 2023 nam het CGVS de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in het dorp Daurabad, gelegen in het district Chaherdara van de provincie Kunduz. U bent een Pashtoun en soennitisch moslim. U liep school tot de twaalfde graad en studeerde voor het kankor examen. Uw vader was leerkracht in een

meisjesschool tot 2011 (1389), werkte als supervisor in vaccinatiecampagnes tussen 2007-2008 (1386) en 2010 of 2011 (1388 of 1389) en was ook vertegenwoordiger voor een Amerikaanse ngo die hulp bood aan landbouwers. Uzelf had een voedselwinkel, waar u samen met uw twee broers, (...) en (...) werkte vanaf 2017-2018 (1396) tot aan uw vertrek.

In 2010 vond er een inval plaats van de NAVO met de taliban als doelwit. Hierbij werden talibancommandant B. en een aantal andere talibanleden gedood. In het kader van deze inval beschuldigden de taliban uw vader van spionage voor de overheid omdat hij als supervisor van vaccinatiecampagnes werkte in de regio van Juma bazaar, waar veel taliban aanwezig waren. Daarom dachten de taliban dat hij informatie over hun activiteiten had doorgegeven aan de overheid. Hij ontving een dreigbrief waarin stond dat hij moest stoppen met meisjes onderwijzen en met zijn vaccinatiewerk, dat hij anders geïsoleerd zou worden en dat hij beschuldigd werd van spionage. Uw vader nam deze brief niet serieus en bleef werken. Toen hij onderweg was naar huis van de school waar hij les gaf, kwamen twee of drie talibanleden met een motor en schoten ze hem dood. Hij ontving de dreigbrief twee à drie maanden voor zijn dood en hij werd gedood ongeveer vier, vijf of zes maanden na de NAVO-inval. De broers en zonen van talibancommandant B. zijn talibanleden, waardoor u vreest dat ze zich zullen wreken op u en uw gezin.

Wat betreft uw werk in uw voedselwinkel, sloot u in 2018-2019 (1397) een contract met de sergeant (...) waarbij jullie overeenkwamen dat u voedsel zou leveren aan hen. U leverde voedsel aan leden van het Afghaanse nationale leger, de nationale politie en de arbaki's. De taliban kwamen dit te weten en stuurden u een dreigbrief, een maand voor uw vertrek. Hierin stond dat u moest stoppen met werken voor de overheid, dat uw vader ook voor de ongelovigen had gewerkt, dat u zich moest aanmelden bij hun militaire commissie in N. S. tegen 09/06/2020 (20/03/1399) en dat u anders zou gestraft en geïsoleerd worden. U beëindigde uw contract met de overheid niet, maar u besloot wel om bij uw maternale oom in Kunduz-stad te overnachten de maand voor uw vertrek. Een maand later ontving u een tweede dreigbrief van de taliban waarin stond dat u niet had gedaan wat ze vroegen en dat u zou worden gedood. U ging naar uw maternale oom in Kunduz, verbleef daar twee dagen en dan bent u uit Afghanistan gevlucht.

U vertrok in 2020 en was ongeveer een jaar onderweg. U kwam op 18 oktober 2021 aan in België en diende hier op 19 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Afghanistan en voor de val van Afghanistan in augustus 2021, is uw broer (...) ook gevlucht uit Afghanistan omdat hij bang was dat hij ook zou worden bedreigd door de taliban. Ongeveer twee of drie maanden na de val van Afghanistan, verhuisde uw gezin naar Baghlan uit angst voor de Taliban in Chaherdara. Toen uw gezin al was verhuisd, hebben de taliban aan uw maternale oom die in Chaherdara woonde gevraagd waar u was. Hij zei dat u in België was. De taliban zeiden dat u ongelovig was geworden en dat u had samengewerkt met de overheid. Als u zou terugkomen naar Afghanistan, zou u worden gedood. Daarnaast ontvluchtte ook uw broer (...) het land, ongeveer twintig dagen geleden.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: documenten over uw vaders werk als leerkracht; documenten over uw vaders werk als vaccinatiemedewerker; documenten over uw vaders rol als vertegenwoordiger voor een landbouwngo; rechtbankdocumenten met vaststellingen rond de dood van uw vader; uw taskara; de taskara's van heel uw gezin; uw schooldocumenten van Afghanistan; contracten, documenten en kasbonnen wat betreft de uitbating van uw winkel; contracten tussen u en de overheid wat betreft de winkel; twee dreigbrieven van de taliban een document en contract omtrent het uitbaten van jullie winkel; uw werkdocumenten van in België en uw schooldocumenten van in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door de taliban indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan omdat ze uw vader hebben gedood nadat ze hem beschuldigden van spionage in de nasleep van een NAVO-inval en omdat u een voedselwinkel had waarbij u producten leverde aan verschillende overheidsdiensten en u daarom door de taliban werd bedreigd.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS meent immers dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Vooreerst zijn uw verklaringen dat uw vader werd vermoord door de taliban omwille van zijn werkzaamheden, alsook dat u daarom een eigen vrees voor vervolging koestert weinig geloofwaardig omwille van volgende redenen.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de dood van uw vader weinig geloofwaardig door tegenstrijdigheden in uw verklaringen en in de documenten die u voorlegde over het tijdstip van zijn dood.

Eenzijds legde u doorheen de asielprocedure bijzonder volatiele verklaringen af over exacte jaartal van de dood van uw vader. Tijdens uw minderjarigheidsinterview bij het Bureau MINTEH – nog voor uw claim minderjarig te zijn, werd verworpen – verklaarde u eerst dat uw vader overleed in 2009 (MINTEH-fiche, “Familie”). Tijdens uw interview bij de DVZ verklaarde u dan opeens dat uw vader overleden was in 2011 (Verklaring DVZ, d.d. 13/06/2022, p. 7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dan weer andere jaartallen op. U gaf er immers aan dat uw vader werd gedood vier, vijf of zes maanden na een NAVO-inval in het jaar 2010, dat hij werd gedood in het jaar 2010-2011 (1389), maar dat u de exacte datum niet kende (NPO, p. 9, 10 & 26). Dergelijke volatiele verklaringen over het tijds kader rond uw vaders dood doorheen de asielprocedure en het gegeven dat u verklaarde de exacte datum hiervan niet te kennen zijn weinig plausibel gelet op uw profiel, het handelen van uw gezin in de nasleep van uw vaders dood en de impact dat het overlijden van een ouder normalerwijze heeft op kinderen. Naar Afghaanse normen was u namelijk relatief hooggeschoold, daar u de zoon was van een leerkracht (NPO, p. 6, 7, 12, 15 & 16), u school liep tot de twaalfde graad (NPO, p. 4), u bezig was met de voorbereiding van het kankor examen (NPO, p. 4 & 13) en dan ook nog eens als zelfstandig ondernemer contracten afsloot met de overheid (NPO, p. 3, 5, 6, 13, 14, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25). Gelet op dit profiel kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u een goed begrip zou hebben van datums en de kalender en dat u dit coherent zou kunnen weergeven. Veder, volgens uw verklaringen heeft uw familie in de nasleep van uw vaders dood verschillende procedures opgestart in het kader van zijn overlijden. Uw gezin ging naar de rechtbank om de voogdij en de erfenis na uw vaders dood te regelen en uw moeder diende petitie in bij de overheid om meer informatie te krijgen over zijn doodsoorzaak, alsook hebben jullie een procedure doorlopen in het kader van zijn pensioen (NPO, p. 12, 13 & 26). In elk van die procedures stond de datum van uw vaders overlijden centraal, waardoor van u kan worden verwacht dat u deze met meer zekerheid zou kunnen vaststellen. Tenslotte dient er ook nog op te gewezen worden dat u op het moment dat uw vader overleed jong was (NPO, p. 10), doch dit ook niet kan verklaren waarom u de exacte datum van uw vaders overlijden niet kende. Het blijft immers nog altijd het overlijden van uw vader en gelet op de beduidende impact van dergelijke gebeurtenis op u als zoon, kan desondanks uw jonge leeftijd worden verwacht dat u het moment waarop uw vader overleed niet alleen zou kennen, maar ook correct zou aangeven. Omwille van deze redenen is het bijzonder frappant dat u de exacte datum van uw vaders dood niet kende en is het weinig aannemelijk dat uw volatiele verklaringen hieromtrent vergissingen zouden uitmaken.

Anderzijds waren ook de documenten die u neerlegde tegenstrijdig wat betreft de datum van uw vaders overlijden. Zo stond er op het document dat u meebracht over het pensioen van uw vader dat hij op pensioen ging op 25 februari 2010 (06/12/1388) en u gaf in dit verband zelf aan dat zijn tewerkstelling eindigde op het moment dat hij werd doodgeschoten door de taliban (NPO, p. 7). Op het certificaat dat u meebracht in het kader van uw vaders job als supervisor in de vaccinatiecampagnes staat dat hij overleed op 3 maart 2010 (12/12/1388). Op de documenten die u neerlegde waaruit bleek dat uw moeder een petitie bij de overheid had ingediend om informatie te vergaren over de doodsoorzaak van uw vader stond dat hij werd gedood op een bepaalde (niet leesbare) datum in het jaar 1389 (21/03/2010 tot 20/03/2011). Op de rechtbankdocumenten die u meebracht in verband met de regeling van uw vaders erfenis en de voogdij over zijn kinderen, stond dan weer dat hij werd gedood op 17 maart 2011 (26/12/1389). Op het document betreffende de voogdij stond daarenboven nog een tweede datum van zijn overlijden, zijnde 25 februari 2011 (06/12/1389). Het spreekt voor zich dat dergelijke tegenstrijdigheden wat betreft de precieze datum van uw vaders overlijden op – volgens uw verklaringen – officiële documenten serieuze vragen doen rijzen rond de geloofwaardigheid van de documenten, alsook van uw verklaringen over uw vaders dood. Wanneer u met deze tegenstrijdige documenten werd geconfronteerd, zei u dat u ook al had opgemerkt dat er administratieve fouten werden gemaakt bij sommige documenten, maar dat de documenten waarop staat dat hij in 1389 gedood werd het bij het rechte eind hebben (NPO, p. 26). Deze verklaring kan het CGVS echter niet overtuigen, aangezien het gaat om minstens vier verschillende datums op de documenten, wat uitsluit dat het louter om een administratieve fout zou gaan. Bovendien moet dit in samenhang worden gezien met uw eigen tegenstrijdige verklaringen doorheen de asielprocedure over de exacte datum van uw vaders overlijden (zie supra.). Gelet op voorgaande redenen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het tijdstip van uw vaders overlijden, wat meteen ook de geloofwaardigheid van de gehele context rond zijn overlijden ernstig ondermijnt.

Ten tweede, uw verklaringen dat de broers en zonen van talibancommandant B. u en uw gezin willen wreken in navolging van de dood van uw vader zijn evenmin weinig aannemelijk. U verklaarde dat uw vader werkzaam was als supervisor in vaccinatiecampagnes van Unicef in gebieden waar de taliban prominent aanwezig waren, dat er een NAVO-inval plaatsvond op de taliban in één van deze gebieden, dat er hierbij verschillende talibanleden en commandanten omkwamen en dat uw vader hierdoor werd beschuldigd van spionage door de taliban omwille van zijn prominente aanwezigheid als supervisor in dat gebied. Uw vader werd hierom bedreigd en later ook gedood door de taliban. Eén van de talibancommandanten die werden

gedood tijdens de NAVO-inval was commandant B. en u verklaarde dat zijn zonen en broers momenteel talibanleden zijn en zich willen wreken op uw familie door uw vaders spionage (NPO, p. 6, 9, 10, 14, 15, 16, 17 & 18). Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan de moord van de taliban op uw vader, quod non (zie supra.), dient te worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat er sinds de dood van uw vader in 2009, 2010 of 2011 (zie supra.), geen incidenten tussen uw familie en de taliban hebben plaatsgevonden tot op heden. Jullie zijn nooit benaderd, noch bedreigd geweest door de taliban. U werd immers gevraagd of uzelf of uw familie nog problemen hebben gekend met de familieleden van commandant B. sinds en omwille van de dood van uw vader en u zei dat dit niet het geval was (NPO, p. 18) Dit is bijzonder frappant. Indien de familieleden van de commandant immers daadwerkelijk zouden zinnen op wraak jegens u en uw gezin, dan kan minstens worden verwacht dat er in al die jaren die passeerden sinds de dood van uw vader nog iets zou gebeurd zijn tussen uw gezin en hen. Als verklaring hiervoor gaf u aan dat jullie in overheidsgebied woonden en dat het daar veilig was. U verklaarde echter ook dat de taliban desalniettemin mensen viseerden en dat dit al na een paar dagen kon zijn, doch ook na een paar maanden (NPO, p. 18). Deze verklaring biedt daarom geen verklaring voor het feit dat er in al die jaren geen incidenten plaatsvonden tussen uw gezin en de taliban in de nasleep van uw vaders dood, des te meer aangezien u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat de taliban vaak het districtcentrum aanvielen in Chaherdara, dat jullie district doorheen de jaren ongeveer drie keer in de handen van de taliban viel, dat de taliban 's nachts naar uw dorp konden komen en dat ze familieleden van mensen viseerden, als deze net zoals het geviseerde familielid banden aanlegden met de overheid (NPO, p. 11-12). Uit deze door u geschetste context blijkt dus niet alleen dat familieleden van geviseerde mensen in bepaalde gevallen ook gevisieerd werden, maar bovendien ook dat de taliban doorheen de jaren op verschillende manieren in de mogelijkheid verkeerden om naar uw dorp te komen om uw gezin te viseren, ook al stond jullie dorp hoofdzakelijk onder overheidscontrole. Om die redenen, zelfs al zou er geloof kunnen worden gehecht aan de dood van uw vader, bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er een actueel risico op vervolging door de familieleden van commandant B. in uw hoofd bestaat. Ten derde dient wat betreft het profiel van uw vader te worden opgemerkt dat de documenten die u in dit verband voorlegde intern inconsistent waren wat betreft de datum van zijn overlijden, wat de bewijskracht van deze documenten betreffende zijn door u beweerde activiteiten evident ondermijnt. Hoe dan ook, zelfs indien uw vader werkzaam tot 2009, 2010 of 2011 (afhankelijk van de versie) werkzaam zou zijn geweest als leerkracht in een meisjesschool, als supervisor in vaccinatiecampaagnes van Unicef en ook als vertegenwoordiger van een Amerikaanse ngo die hulp bood aan landbouwers (NPO, p. 6-8, 12-14 & 15-17), kan omwille van dit gegeven geen actuele vrees voor vervolging worden weerhouden. Het gegeven dat uw vader deze jobs beoefende, betekent immers nog niet dat u erin bent geslaagd aannemelijk te maken welke concrete vervolgingsfeiten hij door zijn jobs ervaarde, laat staan dat er een persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban bestaat in uw hoofd door zijn werkzaamheden. U dient dit in concreto aan te tonen en te staven. Zoals boven reeds aangehaald, bent u er niet in geslaagd aan te tonen dat uzelf of uw familie een actuele vrees voor vervolging koesteren omwille van het beweerde profiel van uw vader aangezien er geen verdere incidenten hebben plaatsgevonden met de taliban door de dood van uw vader (zie supra.). Deze vaststelling klemt des te meer, daar u er nota bene niet in bent geslaagd de dood van uw vader door de taliban als gevolg van zijn werkzaamheden aannemelijk te maken door uw tegenstrijdige verklaringen over het tijds kader errond (zie supra.).

Daarenboven bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u een risico loopt op vervolging bij terugkeer naar taliban omwille van het feit dat u in het kader van uw job als winkelier diensten zou hebben geleverd aan de lokale autoriteiten op grond van volgende punten.

Ten eerste hebt u nagelaten ook maar iets te vermelden over uw winkel, uw professionele samenwerking met overheidsklanten en de bedreigingen die u als gevolg daarvan ontving van de taliban tijdens uw minderjarigheidsinterview. U beperkte zich bij het Bureau MINTEH opmerkelijk genoeg tot de verklaring dat de taliban uw vader hebben gedood toen er werd gepolst naar uw vluchtmotief (MINTEH-fiche, "motief voor immigratie naar België"). Het is pas tijdens uw DVZ interview en later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u vermeldde dat u een voedselwinkel had in de 'Markaz', het districtcentrum, dat u aan klanten van de nationale politie, het nationale leger en de arbaki leverde, dat u contracten sloot met hen en dat u daardoor bedreigingen ontving van de taliban, waardoor uw moeder besloot dat u moest vluchten uit Afghanistan, wat u dan ook hebt gedaan. (Vragenlijst CGVS, d.d. 13/06/2022, vraagnr. 3.5; NPO, p. 3, 5, 6, 13, 14, 15 & 18-25). Gelet op het feit dat de bedreigingen die u ontving van de taliban de directe aanleiding voor uw vlucht uit Afghanistan vormden – nadat u voor de eerste keer een dreigbrief ontving, vond uw moeder al dat u moest weggaan uit Afghanistan omdat de taliban u anders zouden doden (NPO, p. 22) en na de tweede dreigbrief besloot u zelf ook om Afghanistan te ontvluchten omdat de taliban ondertussen hun verdict om u te doden reeds hadden gemaakt (NPO, p. 23) – kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u dit reeds zou vermeld hebben tijdens uw minderjarigheidsinterview bij aankomst in België. Toen u met deze omissie werd geconfronteerd, zei u dat u er meer uitleg wou geven, maar dat de bevoegde personen bij de DVZ tegen u hadden gezegd dat u later meer informatie zou kunnen geven tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO, p. 26). Desalniettemin mag van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte

wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het begin. Deze vaststelling ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van de door u beweerde aanleiding voor uw vertrek uit Afghanistan.

Ten tweede hebt u tijdens uw interview bij de DVZ nagelaten iets te vermelden over de tweede dreigbrief die u ontving van de taliban en hebt u enkel de eerste dreigbrief vermeld (Vragenlijst CGVS, d.d. 13/06/2022). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u dat u een maand voor uw vertrek een dreigbrief ontving van de taliban, maar kwam u opeens ook met een tweede dreigbrief op de proppen. Meer concreet zei u dat u in het kader van de contracten die u sloot met de overheid om voedsel aan hen te leveren een eerste dreigbrief ontving, ongeveer een maand voor uw vertrek uit Afghanistan. De taliban zeiden dat uw vader ook voor de ongelovigen had gewerkt, dat hij daarom gedood werd en dat hetzelfde met u zou gebeuren als u niet zou stoppen met uw werk in de winkel. U moest zich aanmelden in het militaire complex van de taliban op 9 juni 2020 (20/03/1399). Later ontving u dan een tweede dreigbrief waarin er stond dat u de eerste keer niet tegemoet was gekomen aan de wensen van de taliban en dat ze daarom hadden besloten dat u zou gedood worden. Twee dagen later bent u het land ontvlucht (NPO, p. 13, 14, 15 & 21-23). Het gegeven dat u deze tweede dreigbrief niet reeds hebt vermeld tijdens uw interview bij de DVZ is bijzonder vreemd, daar u na deze dreigbrief besloot dat uw leven in gevaar was en dat u moest vluchten (NPO, p. 15). Derhalve staat het buiten kijf dat deze dreigbrief van cruciaal belang is in het kader van uw asielrelaas, waardoor u dit reeds vroeger in de asielprocedure had moeten vermelden. Deze omissie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Ten derde stroken uw verklaringen over het moment waarop u de twee dreigbrieven van de taliban ontving niet met uw verklaringen over het moment van uw vlucht uit Afghanistan. U verklaarde namelijk dat u uw eerste dreigbrief ontving op 9 juni 2020 (20/03/1399) en de tweede brief op 5 juli 2020 (15/04/1399) (NPO, p. 14-15). U zou deze beide dreigbrieven hebben ontvangen binnen een periode van één maand voor uw vertrek uit Afghanistan. Dit valt echter niet te rijmen met uw herhaaldelijke verklaringen dat u in oktober 2020 bent vertrokken uit Afghanistan en dat u één jaar onderweg was tot uw aankomst in België op 18 oktober 2021 (MINTEH-fiche, p. 3; DVZ verklaring nr. 33; NPO, p. 15). Gelet op het feit dat u besloot Afghanistan te ontvluchten na het ontvangen van deze dreigbrieven omdat u voor uw leven vreesde (zie supra.), kan minstens van u worden verwacht dat u op coherente wijze zou kunnen vertellen over het tijds kader van de bedreigingen die u ontving van de taliban, alsook dat deze niet onderling tegenstrijdig zouden zijn met uw verklaringen over het tijds kader van uw vlucht uit Afghanistan. Wanneer u met deze incoherente verklaringen werd geconfronteerd, probeerde u deze te verschonen door te zeggen dat u uw exacte moment van vertrek niet meer wist en dat u net na uw bedreigingen bent vertrokken. Gelet op uw relatief hoogopgeleid profiel en gelet op de ernst van de bedreigingen van de taliban die u schetste tot aan uw vertrek, kan echter redelijkerwijze van u worden verwacht dat u zou weten wanneer u uit Afghanistan vertrok en hoelang u onderweg was tot uw aankomst in België. Dat raakt immers aan de kern van uw asielrelaas.

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat het CGVS in principe niet in twijfel trekt dat u een voedselwinkel uitbaatte in Chaherdara, noch dat u contracten sloot met verscheidene overheidsdiensten om aan hen voedingswaren te leveren. Dergelijk profiel volstaat echter an sich niet om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt niet dat personen die in het verleden louter goederen zouden hebben verkocht aan vertegenwoordigers van de voormalige Afgaanse overheid momenteel systematisch zouden worden vervolgd. Een eventuele vrees voor vervolging omwille hiervan dient individueel te worden aangetoond. In dit verband is het gegeven dat de vervolgingsfeiten die u meemaakte met de taliban omwille van uw activiteiten als kleine winkelier ongeloofwaardig werden bevonden een indicatie dat u niet eerder negatief onder de aandacht bent gekomen en dat u bij terugkeer bijgevolg geen gevaar loopt dat de taliban u zouden viseren omwille van dit voormalige werk.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. De taskara's die u voorlegde van uzelf en uw gezinsleden zeggen hoogstens iets over jullie identiteit en de familieband die tussen jullie onderling bestaan en geen van deze elementen staan ter discussie. De documenten in verband met het beweerde profiel en overlijden van uw vader, alsook uw eigen activiteiten als winkelier werden reeds besproken. Er kan wat betreft het voorgaande nog worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat in Afghanistan allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van de door u voorgelegde bewijsstukken verder relativeert. Tenslotte bracht u nog werkdocumenten en schooldocumenten mee om te tonen dat u geïntegreerd bent in België. Zoals infra gemotiveerd, kan uit het loutere feit dat u in België werkt en scholing volgt geen vrees bij terugkeer naar Afghanistan worden verbonden.

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren

voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke

situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische

situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het louter gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit loutere feit dat u in België werkt en scholing volgt, kan niet worden besloten dat u bij terugkeer naar Afghanistan negatief onder de aandacht zou komen. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Aanvullende nota en stukken van verzoeker

Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-06/2022_05_COI_Pakistan_Situation_of_Afghan_refugees_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

Bij verweerder legde verzoeker reeds de volgende stukken voor, door verweerder in het administratief dossier geïnventariseerd als volgt:

- Document pensioen vader
- Lidmaatschap vakbond vader / coupons
- Aanwezigheidslijst Unicef vader
- Document transport werk vader
- Document vader supervisor vaccinatie
- Doc. Vrijwilligerswerk vader WHO
- Taskara vader
- Doc. vader supervisor NID
- Doc. vraag rond dood vader (stukken 9 en 10)
- Doodscertificaat vader
- Certificaat over voogdij
- Taskara VZ
- Taskara's gezin
- Certificaat vader landbouwNGO
- Bankkaart vader
- Certificaat kankor opleiding
- Schooldocumenten AFG
- Contracten winkel – overheid
- Dreigbrieven (2) Taliban
- Contract winkel (onleesbaar)
- Kasbonnen winkel
- Werkdocumenten België

4. Het verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

In essentie voert hij aan dat verweerder niet op correcte wijze zijn verzoek om internationale bescherming heeft beoordeeld. Hij voert daarbij onder meer aan dat hij uitvoerige en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd aangaande de werkzaamheden van zijn vader en zijn eigen werkzaamheden voor de voormalige Afghaanse autoriteiten en stelt dat het door de combinatie van de verschillende elementen is dat hij vandaag gevisieerd wordt door de taliban en een verhoogd risico loopt op vervolgingsfeiten in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Hij gaat ook uitgebreid in op de situatie voor terugkeerders en verwestering zowel voor als na de machtsovername door de taliban en voert aan wat volgt:

"2.2. Betreffende de staatsgreep van de Taliban in augustus 2021 en de verwestering van verzoeker.

Verzoeker verblijft sinds 2021 in België. Dit gunde hem de tijd om zich aan te passen aan de Westerse wereld, aan diens manier van leven, denken en mentaliteit.

Verzoeker heeft zich aangepast aan de Westerse levensstijl (de integratie van vreemdelingen is trouwens één van de fundamenteën van het migratiebeleid van de Belgische asielinstanties sinds meerdere jaren). Hij kleed[sic] zich op een Westerse manier et[sic] gedraagt zich op een Westerse manier. Verzoeker heeft veel vrienden en is perfect geïntegreerd in de Belgische samenleving. Voor hem is het bijgevolg ondenkbaar om vandaag terug te keren naar Afghanistan, aangezien hij, omwille van zijn verwestering, vervolgd zal worden door de Taliban, maar ook door de Afghaanse samenleving.

Verzoeker werkt in België voor het bedrijf D(...) en een kartonnenfabriek. Hij gaat soms naar bars en discotheken, heeft Belgische vrienden en spreekt ook redelijk goed Nederlands.

Een terugkeer naar het conservatieve Afghanistan, hebbende een asielaanvraag ingediend, na zich psychologisch maar ook fysiek te hebben aangepast aan de Westerse wereld, zal een gevaar van discriminatie en persoonlijke vervolging veroorzaken, a fortiori sinds de Taliban de macht hebben overgenomen en een zeer radicaal bewind voeren, in overeenstemming met de Sharia-wet.

Voor verzoeker is het in dergelijke omstandigheden onmogelijk om terug te keren naar Afghanistan.

Verzoeker vreest ook, bij terugkeer, om als "afvallige" te worden beschouwd.

De behandeling van verwesterde Afghaanse onderdanen bij terugkeer in Afghanistan werd de laatste jaren uitvoerig besproken en gedocumenteerd. De bezorgdheid is unaniem.

In haar gezaghebbende "Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan", was de UNHCR in 2018 al van mening dat verwesterde terugkeerders een risicoprofiel hebben :

"There are reports of individuals who returned from Western countries having been threatened, tortured or killed by AGEs on the grounds that they were perceived to have adopted values associated with these countries, or they had become "foreigners" or that they were spies for or supported a Western country. Returnees are reportedly often treated with suspicion by the local community as well as by State officials, leading to discrimination and isolation. Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i. (women in the public sphere) may similarly be accused by agés for having values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason. » 2. [2 UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan", 30 augustus 2018, <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, p. 46 en 47.]

(Vrije vertaling : Er zijn meldingen van personen die uit westerse landen zijn teruggekeerd en zijn bedreigd, gemarteld of vermoord door AGE's op grond van het idee dat ze waarden hadden aangenomen die met deze landen werden geassocieerd, of dat ze "buitenlanders" waren geworden of dat ze spionnen waren voor of gesteund werden door een westers land.

Terugkeerders worden naar verluidt vaak met argwaan behandeld door de lokale gemeenschap en door overheidsfunctionarissen, wat leidt tot discriminatie en isolement. Individuen die onder andere profielen vallen, zoals profiel 1.e (humanitaire werkers en ontwikkelingswerkers) en profiel 1.i (vrouwen in de publieke sfeer) kunnen op soortgelijke wijze door AGE's worden beschuldigd van het annemen van waarden en/of optredens die geassocieerd worden met westerse landen, en kn om die reden het doelwit zijn).

De onderzoeken naar de behandeling van verwesterde Afghaanse terugkeerders, in het bijzonder van de EASO, du [sic] UNHCR, Asylos, de Vienna Institute for International Dialogue and Coopération en de antropoloog Friederike Stahlmann, werd gecompileerd door de Organisation suisse d'aide aux réfugiés in een artikel van 26 maart 2021 (stuk 3).

Wij lezen o.a. in dit rapport dat de duur van het verblijf in het buitenland een belangrijke rol speelt bij het risico op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan :

« Durée du séjour à l'étranger. Plus les rapatriés ont passé de temps à l'étranger, plus il leur est difficile de dissimuler et de s'adapter aux changements de comportement et d'apparence. D'après le Danish Refugee Council (DRC), plus la personne est restée longtemps hors d'Afghanistan, plus elle était « éloignée » et plus elle sera soupçonnée d'être « occidentalisée » » (p. 6).

(Vrije vertaling : Duur van verblijf in het buitenland. Hoe langer terugkeerders in het buitenland hebben doorgebracht, hoe moeilijker het voor hen is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen en zich aan te passen. Volgens de Deense Vluchtelingenraad (DRC) is het zo dat hoe langer de persoon uit Afghanistan is, hoe meer 'afgelegen' ze waren en hoe meer ze ervan worden verdacht 'verwesterd' te zijn).

Volgens de antropoloog Friederike Stahlmann, worden alle terugkeerders er impliciet van verdacht zich te hebben aangepast aan de Europese cultuur en levenswijzen, o.a. ook op religieus vlak :

« Ces suppositions sont souvent liées à des caricatures de la vie quotidienne en Europe, comme l'idée selon laquelle en Europe, n'importe qui peut avoir des relations sexuelles avec n'importe qui, n'importe quand et n'importe où.

Apostasie et autres inconduites en raison de l'occidentalisation. Les inconduites attendues incluent diverses formes d'apostasie, telles que la négligence des devoirs religieux, les diverses formes de blasphème et vont jusqu'à la conversion au christianisme ou l'athéisme, ainsi que les relations extra-conjugales, la consommation de porc, d'alcool et de drogues. Selon Friederike Stahlmann, il suffit d'un séjour en Europe et de doutes moraux et religieux suscités par une adaptation prévisible à la vie quotidienne européenne pour éveiller le soupçon d'apostasie » (p. 6-7).

(Vrije vertaling : Deze veronderstellingen zijn vaak verbonden met karikaturen van het dagelijkse leven in Europa, zoals het idee dat in Europa iedereen seks kan hebben met iedereen, altijd en overal.

Afvalligheid en ander wangedrag als gevolg van verwestering. Verwacht wangedrag omvat verschillende vormen van afvalligheid, zoals verwaarlozing van religieuze plichten, verschillende vormen van godslastering en zelfs bekering tot het christendom of atheïsme, evenals buitenechtelijke affaires, het eten van varkensvlees, alcohol en drugs. Volgens Friederike Stahlmann is het enige dat nodig is een verblijf in Europa en de morele en religieuze twijfels die worden gewekt door een voorzienbare aanpassing aan het Europese dagelijkse leven om de verdenking van afvalligheid te wekken).

Afghaanse terugkeerders zijn ook vaak het slachtoffer van discriminatie, uitstoting en geweld, vanwege hun familie, burens, de samenleving, maar ook de Taliban, die vandaag aan de macht zijn :

« D'après l'étude de Friederike Stahlmann, la violence à l'encontre des rapatriés ou de leurs familles en raison du rapatriement est non seulement prévisible, mais elle se produit dans un laps de temps très court. Comme un nombre important d'Afghans rapatriés quittent à nouveau le pays dans un court laps de temps, l'étude ne comprend que les expériences de 31 hommes qui sont restés dans le pays pendant au moins deux mois et pour lesquels des informations sont disponibles. D'après l'étude, sur les 31 personnes interrogées, 28 ont subi des violences. Friederike Stahlmann a divisé les 46 incidents de violence reportés en deux catégories. 22 incidents qui concernaient 17 victimes s'expliquent par le séjour en Europe ou le statut de personne rapatriée de force » (p. 8 en 9).

(Vrije vertaling : Volgens de studie van Friederike Stahlmann is geweld tegen terugkeerders of hun families als gevolg van repatriëring niet alleen voorspelbaar, maar vindt het plaats binnen een zeer korte periode. Omdat een aanzienlijk aantal teruggekeerde Afghanen binnen korte tijd het land weer verlaat, bevat het onderzoek alleen de ervaringen meegenomen van 31 mannen die minimaal twee maanden in het land verbleven en over wie informatie beschikbaar is. Volgens de studie hadden 28 van de 31 geïnterviewde personen te maken gehad met geweld. Friederik Stahlmann verdeelde de 46 gemelde geweldsincidenten in twee categorieën. 22 incidenten waarbij 17 slachtoffers betrokken waren, zijn te verklaren door het verblijf in Europa of de status van gedwongen gerepatriëerde persoon).

(...)

« Plus d'un quart des 31 rapatriés interrogés par Friederike Stahlmann ont subi des violences perpétrées par des membres de la population générale en raison de « caractéristiques occidentales » ou de leur passé en Europe. Pour l'accusation sur laquelle se fonde la violence, c'est-à-dire celle d'avoir perdu la foi et donc d'être devenu un infidèle (kafir), la violation des attentes religieuses et sociales respectives applicables suffisait.

Selon l'étude de Friederike Stahlmann, les conséquences vont de l'exclusion sociale en raison de la stigmatisation jusqu'au meurtre. L'étude du VIDC conclut également que les rapatriés ne sont pas seulement la cible des talibans ou de « l'État islamique » en raison de leur « occidentalisation », mais qu'ils sont également agressés et menacés par leurs familles et la communauté locale en raison des stigmates qui les désignent comme « trop occidentalisés » ou « infidèles » » (p. 10).

(Vrije vertaling : Meer dan een kwart van de 31 terugkeerders die door Friederike Stahlmann werden geïnterviewd, had te maken met geweld gepleegd door leden van de algemene bevolking vanwege "westerse kenmerken" of hun achtergrond in Europa. Voor het verwijt waarop het geweld berust, namelijk het geloof te hebben verloren en daarmee een ongelovige (kafir) te zijn geworden, was de schending van de respectievelijk geldende religieuze en maatschappelijke verwachtingen voldoende. Volgens het onderzoek van Friederike Stahlmann lopen de gevolgen uiteen van sociale uitsluiting door stigmatisering tot moord. De VIDC-studie concludeert ook dat terugkeerders niet alleen het doelwit zijn van de Taliban of 'Islamitische Staat' vanwege hun 'verwestering', maar ook worden aangevallen en bedreigd door hun families en de lokale gemeenschap. verwesterd" of "ongelovigen".

Verschillende terugkeerders werden zelfs vermoord :

« Menaces et meurtres de rapatriés par les talibans. Le Refugee Support Network (RSN) a fait état en 2016 de deux cas, dans lesquels de jeunes hommes rapatriés ont été tués en raison de leurs séjours, respectivement en Grande-Bretagne et en Norvège. L'un des meurtres a été imputé aux talibans. L'un des meurtres a été attribué aux talibans, tandis qu'aucun détail sur les auteurs n'a été donné dans l'autre.

Dans son étude, Friederike Stahlmann décrit le cas d'un rapatrié dont les talibans avaient appris le retour en une semaine, puis l'avaient capturé et maltraité pendant trois jours afin de le punir pour sa fuite et de le forcer à coopérer. Selon Friederike Stahlmann, les talibans ont arrêté deux autres rapatriés à un point de contrôle. Ils ont été soupçonnés, car ils ne portaient pas de barbe. Plus tard ils ont été maltraités, car ils étaient soupçonnés de travailler pour des «infidèles». Friederike Stahlmann a mentionné également deux rapatriés d'Australie, dont l'un a été tué par les talibans, et l'autre a été grièvement blessé, et ce, simplement parce qu'ils avaient séjourné dans un pays «infidèle». D'après Stahlmann, ces deux exemples montrent bien qu'un séjour en Occident suffit pour justifier des persécutions. Amnesty International a également noté dans son rapport annuel de 2019, que de nombreux Afghans, lors de leurs retours, ont de nouveau été confrontés à des menaces et de la violence de la part de groupes armés et de milices locales auxquels ils avaient tenté d'échapper. Des groupes islamistes visent également des institutions afghanes qui s'occupent de rapatriés. Le 31 juillet 2019, quinze personnes ont été tuées dans une attaque contre le département des réfugiés et des rapatriés à Jalalabad. Cette attaque a été revendiquée par «l'État islamique». »

(Vrije vertaling : "Bedreigingen en moorden op terugkeerders door de Taliban. Het Refugee Support Network (RSN) rapporteerde in 2016 twee gevallen waarin teruggekeerde jongemannen werden gedood als gevolg van hun verblijf in respectievelijk Groot-Brittannië en Noorwegen. Een van de moorden werd toegeschreven aan de Taliban. Een van de moorden werd toegeschreven aan de Taliban, terwijl in de andere geen details over de daders werden gegeven. In haar studie beschrijft Friederike Stahlmann het geval van een terugkeerder waarvan de Taliban binnen een week hoorde van zijn terugkeer, hem vervolgens gevangen nam en drie dagen mishandelde om hem te straffen voor zijn vlucht en hem dwong om samen te werken. Volgens Friederike Stahlmann hebben de Taliban twee andere terugkeerders gearresteerd bij een controlepost. Ze werden verdacht omdat ze geen baard droegen. Later werden ze mishandeld omdat ze ervan verdacht werden voor "ongelovigen" te werken. Friederike Stahlmann rapporteerde ook het geval van twee terugkeerders uit Australië, van wie er één werd gedood door de Taliban en de andere ernstig gewond raakte, simpelweg omdat ze in een "ongelovig" land waren gebleven.

Volgens Stahlmann laten deze twee voorbeelden zien dat een verblijf in het Westen voldoende is om vervolging te rechtvaardigen. Amnesty International merkte in haar jaarverslag 2019 ook op dat veel Afghanen bij hun terugkeer opnieuw te maken kregen met bedreigingen en geweld van gewapende groepen en lokale milities die ze hadden geprobeerd te verslaan. Islamitische groeperingen richten zich ook op Afghaanse instellingen die zich bezighouden met terugkeerders. Op 31 juli 2019 kwamen vijftien mensen om het leven bij een aanslag op het Department of Refugees and Returnees in Jalalabad. Deze aanval werd opgeëist door de "Islamitische Staat").

De stigmatisering van Afghanen die reeds een asielaanvraag indienden in Europa werd doorheen de jaren systematisch geminimiseerd [sic], met ernstige en dodelijke gevolgen.

Meer dan een jaar na de regimeverandering, is er nog heel weinig informatie beschikbaar over de behandeling van verwesterde Afghaanse terugkeerders. Echter, aangezien de Taliban nu de volledige macht hebben in Afghanistan, en de Sharia-wet streng toepassen, zullen de gevolgen voor verwesterde terugkeerders mogelijks zeer ernstig zijn.

Wij lezen toch in een artikel van september 2021 dat de situatie voor terugkeerders nog verontrustender is geworden na de machtsovername van de Taliban :

"Afghans who have been refused asylum in Europe and have ended up back in Afghanistan are now in serious danger from the Taliban, an Afghan aid worker has told InfoMigrants.

Thousands of Afghans whose asylum claims in Europe have been rejected and have been deported to Afghanistan in recent years are at even greater risk since the Taliban took control of the country, says the founder of an Afghan NGO, Abdul Ghafoor.

(...)

Over the past three weeks Ghafoor has received hundreds of messages from ex-returnees and their families who are stuck in the country and scared. "They are in hiding and trying to stay as low as they can," he said. "Few managed to get on evacuation planes. One or two have contacted me from Qatar."5.

(Vrije vertaling : Afghanen aan wie asiel is geweigerd in Europa en die weer in Afghanistan zijn beland, lopen nu ernstig gevaar door de Taliban, heeft een Afghaanse hulpverlener aan InfoMigrants verteld.

5 InfoMigrants, « Afghans deported from Europe at risk from 'barbaric regime' », 6 september 2021,

<https://www.infomigrants.net/en/post/34856/afghans-deported-from-europe-at-risk-from-barbaricregime>

Duizenden Afghanen wier asielaanvraag in Europa is afgewezen en de afgelopen jaren naar Afghanistan zijn gedeporteerd, lopen een nog groter risico sinds de Taliban de controle over het land hebben overgenomen, zegt de oprichter van een Afghaanse ngo, Abdul Ghafoor.

(...)

De afgelopen drie weken heeft Ghafoor honderden berichten ontvangen van ex-teruggekeerden en hun families die vastzitten in het land en bang zijn. "Ze zijn ondergedoken en proberen zo laag mogelijk te blijven", zei hij. "Weinigen zijn erin geslaagd om op evacuatievliegtuigen te komen. Een of twee hebben contact met me opgenomen uit Qatar."

De objectieve informatie op dewelke de verwerende partij haar beslissing staft, is ook heel somber betreffende de manier waarop terugkeerders vandaag waargenomen worden door de Taliban. Wij lezen in het EASO-rapport van januari 2022 :

"On 30 August 2021, the Austrian newspaper Kronen Zeitung published an interview with Taliban spokesperson Zabihulla Mujahid. According to Mujahid he thought that many left Afghanistan out of fear due to propaganda, and that the Taliban are not happy that people are leaving Afghanistan although anyone with documents should be entitled to leave. When asked whether Afghan asylum seekers in Germany or Austria with rejected asylum claims and who had possibly also committed crimes would be accepted back into the country, Mujahid replied that they would be accepted if deported, and presented to a court to decide on how to proceed. It was not clear whether Mujahid referred to returnees in general or only returnees who had committed crimes in this statement.

Two days after the Taliban takeover, the Indian newspaper The Print published an article on Afghan women in India fearing that their families could be targeted by the Taliban for sending them abroad to study. One woman had reportedly asked her family to destroy all pictures of her without a hijab or posing together with male friends as well as embassy documents and degrees. An Afghan law professor expressed a personal concern as often being critical of the Taliban in, for example, social media. The source stated to have taken down any connections with family members, as well as photos, from social media platforms, and claimed that 'a lot of people' take similar precautions to safeguard contacts that are still under Taliban control.

According to an Afghan human rights expert, there was a negative narrative on Afghans that had left Afghanistan among Taliban sympathizers and some Taliban segments. According to the source, people who had left were seen as not having any Islamic values or being on the run from things they have done. On the other hand, the Taliban have prioritised passports for Afghan labours working abroad as that would mean an income for the country. So, on one level the Taliban might understand the economic aspect, but on another level, know that many abroad disagree with them.

An Afghan law professor described two narratives of the Taliban on persons leaving Afghanistan to live in Western countries. In one narrative the Taliban said that people flee due to poverty and that it has nothing to do with any fear of the Taliban, but life is better economically in the West. The other narrative was about the elites that left: they were not seen as 'Afghans', but as corrupt 'puppets' of the 'occupation', opposed to the population. They were said to have no 'roots' in Afghanistan, so as soon as 'the foreigners' left, they took this group with them. This narrative could also include, for example, activists, media workers and intellectuals, and not only former government officials. According to the source the Taliban often said that a 'good Muslim' would not leave and that many who left for the West were not 'good enough Muslims'.

Dr. Andrea Chiovenda and Dr. Melissa Kerr Chiovenda, anthropologists at Zayed University, described a similar narrative that people who wants to leave are not 'the right kind of person' and not perceived as 'good Muslims'. However, they separated the tradition of Pashtun men going abroad for periods to work, which is a long tradition, from other Afghans who go away and stay in non-Muslim countries – which is not 'the right way to do it'. They further stated that in rural Pashtun areas a person wanting to leave for Europe or the US would in general be perceived with suspicion, and even persons having Western contacts"6. [6 EASO, « Afghanistan. Country Focus. Country of origin information report », januari 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf]

(Vrije vertaling :Op 30 augustus 2021 publiceerde de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung een interview met Taliban-woordvoerder Zabihulla Mujahid. Volgens Mujahid dacht hij dat velen Afghanistan uit angst verlieten vanwege propaganda, en dat de Taliban niet blij zijn dat mensen Afghanistan verlaten, hoewel iedereen met documenten het recht zou moeten hebben om te vertrekken. Op de vraag of Afghaanse asielzoekers in Duitsland of Oostenrijk met afgewezen asielaanvragen en die mogelijk ook misdaden hebben begaan,

zouden worden toegelaten tot het land, antwoordde Mujahid dat ze zouden worden geaccepteerd als ze werden uitgezet en voorgelegd aan een rechtbank om te beslissen hoe verder te gaan. Het was niet duidelijk of Mujahid in deze verklaring refereerde aan terugkeerders in het algemeen of alleen terugkeerders die misdaden hadden begaan.

Twee dagen na de Taliban-overname publiceerde de Indiase krant *The Print* een artikel over Afghaanse vrouwen in India die vreesden dat hun families het doelwit zouden kunnen zijn van de Taliban omdat zij hen naar het buitenland hadden gestuurd om te studeren. Een vrouw had naar verluidt haar familie gevraagd om alle foto's van haar te vernietigen zonder hijab of poserende met mannelijke vrienden, evenals ambassadedocumenten en diploma's. Een Afghaanse professor in de rechten uitte een persoonlijke bezorgdheid omdat hij vaak kritisch was over de Taliban in bijvoorbeeld sociale media. De bron verklaarde alle connecties met familieleden en foto's van sociale-mediaplatforms te hebben verwijderd en beweerde dat 'veel mensen' soortgelijke voorzorgsmaatregelen nemen om contacten te beschermen die nog steeds onder controle van de Taliban staan.

Volgens een Afghaanse mensenrechtendeskundige was er een negatief verhaal over Afghanen die Afghanistan hadden verlaten onder Taliban-sympathisanten en enkele Taliban-segmenten. Volgens de bron werden mensen die vertrokken gezien als mensen die geen islamitische waarden hadden of op de vlucht waren voor dingen die ze hebben gedaan.

Aan de andere kant hebben de Taliban prioriteit gegeven aan paspoorten voor Afghaanse arbeiders die in het buitenland werken, omdat dat een inkomen voor het land zou betekenen. Dus op het ene niveau begrijpen de Taliban misschien het economische aspect, maar op een ander niveau weten ze dat velen in het buitenland het niet met hen eens zijn.

Een Afghaanse professor in de rechten beschreef twee verhalen van de Taliban over personen die Afghanistan verlieten om in westerse landen te gaan wonen. In één verhaal zeiden de Taliban dat mensen vluchten vanwege armoede en dat het niets te maken heeft met angst voor de Taliban, maar het leven is economisch beter in het Westen. Het andere verhaal ging over de elites die vertrokken: ze werden niet gezien als 'Afghanen', maar als corrupte 'poppen' van de 'bezetting', in tegenstelling tot de bevolking. Ze zouden geen 'roots' hebben in Afghanistan, dus zodra 'de buitenlanders' vertrokken, namen ze deze groep mee. Dit verhaal kan bijvoorbeeld ook activisten, mediawerkers en intellectuelen omvatten, en niet alleen voormalige regeringsfunctionarissen. Volgens de bron zeiden de Taliban vaak dat een 'goede moslim' niet zou vertrekken en dat velen die naar het Westen vertrokken niet 'goed genoeg moslims' waren.

Dr. Andrea Chiovenda en Dr. Melissa Kerr Chiovenda, antropologen aan de Zayed University, beschreven een soortgelijk verhaal dat mensen die willen vertrekken niet 'het juiste soort persoon' zijn en niet worden gezien als 'goede moslims'. Ze scheidden echter de traditie van Pashtun-mannen die voor perioden naar het buitenland gingen om te werken, wat een lange traditie is, van andere Afghanen die weggaan en in niet-moslimlanden blijven – wat niet 'de juiste manier is om het te doen'. Ze verklaarden verder dat in landelijke Pashtun-gebieden een persoon die naar Europa of de VS wil vertrekken in het algemeen met argwaan wordt bekeken, en zelfs personen met westerse contacten)

In het rapport van april 2022, waarop verwerende partij haar beslissing ook staft, lezen wij :

"There is limited information concerning the situation of persons perceived as 'Westernised' following the Taliban takeover. However, the Taliban have made clear statements regarding the required adherence to the Sharia"⁷. [7 EUAA, « Afghanistan. Country Focus», april 2022, <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-april-2022>, p. 81]

(vrije vertaling : Er is beperkte informatie over de situatie van personen die na de Talibanovername als 'verwesterd' werden beschouwd. De Taliban hebben echter duidelijke uitspraken gedaan over de vereiste naleving van de sharia).

In dergelijke omstandigheden, biedt verwerende partij ons absoluut geen geruststellende garanties voor een veilige terugkeer van verzoeker. Ondanks de zeer verontrustende informatie over de behandeling van verwesterde terugkeerders in Afghanistan voor de machtsovername, en ondanks het feit dat er redelijk van kan uitgegaan worden dat de behandeling zeker niet verbeterd is sinds de machtsovername, is de beslissing voorbarig."

(...)

In casu, heeft verwerende partij de persoonlijkheid van verzoekende partij helemaal niet beoordeeld. Voor verzoeker is het vandaag onmogelijk en denkbaar om terug te keren naar Afghanistan, omdat hij helemaal verwesterd is en ook op een Westerse manier denkt. Het zal voor hem onmogelijk zijn om zich opnieuw aan te passen aan de Afghaanse manier van denken. Dit op zich zou al een vervolging zijn voor verzoeker. Verzoeker verwijst ook naar het voormeld arrest van 31 maart 2022 waarin Uw Raad van oordeel was dat "gelet op voormelde landeninformatie over de situatie van Afghaanse terugkeerders uit het buitenland, wordt verzoekende partij bijgetreden in haar betoog dat haar verzoek om internationale bescherming ook vanuit voormeld oogpunt moet worden bekeken. Er dient zorgvuldig onderzocht te worden of dit element ten

gevolge van de gewijzigde Afghaanse context een feit is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. In acht genomen wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen” (punt 4.4.4.).”

Hij verzoekt de Raad om in hoofdde de vluchtelingenstatus te erkennen, in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing te willen vernietigen en het dossier terug te sturen naar verweerder voor bijkomend onderzoek.

5. Beoordeling door de Raad

5.1. Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, voerde verzoeker in hoofdde een vrees voor vervolging aan ten aanzien van de taliban omwille van de activiteiten van zijn vader als leerkracht in een meisjesschool, supervisor van vaccinatiecampagnes en vertegenwoordiger van een Amerikaanse NGO voor landbouwers en omwille van zijn eigen tewerkstelling in een voedingswinkel waarbij hij een contract had met de overheid voor voedselleveringen aan het leger, de politie en arbaki's in Afghanistan.

In de bestreden beslissing weigert verweerder aan verzoeker een internationale beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid van zijn verklaringen en een gebrek aan bewijskracht van de door hem voorgelegde stukken.

In het verzoekschrift wordt deze analyse uitgebreid betwist.

Er werd geen verweernota voorgelegd.

5.2. Wat betreft het risico voor terugkeerders en de vrees om als verwesterd en afvallig te worden beschouwd, wijst verzoeker in het verzoekschrift naar hetgeen de Raad hoger heeft geciteerd.

5.3. Op basis van algemene informatie over de situatie in Afghanistan, stelt verweerder in de bestreden beslissing dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat vereist is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Hij erkent dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het Westen of een gepercipieerde verwestering, rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren. Hij vervolgt dat in casu verzoeker geen concrete elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gereciperd, dat uit de beoordeling van de verklaringen en de beoordeling ervan niet blijkt dat verzoeker voor zijn komst in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd.

5.4. De Raad acht het noodzakelijk de situatie van Afghaanse onderdanen die terugkeren uit het Westen te analyseren op basis van de recente informatie zoals overgemaakt door de partijen.

Hieruit blijkt dat sedert de machtsovername op 15 augustus 2021, de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia werd aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het

'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst en moeten schoonheidssalons sluiten. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare

gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in theorie een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten,

intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtoe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 53-55; “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “Afghanistan: targeting of individuals”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorgaande objectieve landeninformatie weerhoudt de Raad evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 52-60).

5.5. In casu, en na aandachtig onderzoek van het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat hij niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de nood aan internationale bescherming in het licht van de vrees die verzoeker aanvoert in verband met de verwestering of het overschrijden van religieuze, morele en/of sociale normen.

In de bestreden beslissing wordt immers geoordeeld dat verzoeker geen “concrete elementen” heeft aangehaald *“waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming”*. Verweerder erkent daarbij nochtans dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening gehouden worden met risicobepalende omstandigheden, zoals onder meer de duur van het verblijf in een westers land, de leeftijd, het gebied van afkomst en de zichtbaarheid van de persoon.

Echter, na lezing van het administratief dossier en in het bijzonder van het gehoorverslag, moet de Raad vaststellen dat deze vrees door verweerder niet als zodanig werkelijk is onderzocht voordat de bestreden beslissing werd genomen, hoewel verweerder wel uit eigen beweging gemotiveerd heeft over de grond van die vrees in de bestreden beslissing, zonder evenwel verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn argumenten dienaangaande mondeling naar voren te brengen. Verzoeker is hierover immers niet ondervraagd tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Verzoeker voert dienaangaande aan dat hij is aangepast aan de westerse levensstijl, westerse kledij draagt, een westerse manier van zich gedragen heeft, veel Belgische vrienden heeft en perfect geïntegreerd is in België. Verder voert hij aan redelijk goed Nederlands te spreken en soms naar bars en discotheken te gaan. Hij vreest bij terugkeer als “afvallige” te worden gezien. Tot slot werkt hij sinds 2021 in België voor D. en een kartonfabriek. Het komt verzoeker evenwel toe om aangaande deze aangehaalde activiteiten in België verdere concrete elementen aan verweerder voor te leggen of coherente verklaringen af te leggen, zoals hij dat voor zijn tewerkstelling in België en taalopleiding heeft gedaan. Uit het dossier blijkt evenwel dat niet wordt betwist dat verzoeker Afghanistan reeds heeft verlaten in 2020 en dat hij bij zijn vertrek volgens het leeftijdsonderzoek ongeveer 18 jaar moet zijn geweest.

Verder blijkt dat het CGVS in de beslissing *“in principe niet in twijfel trekt dat [hij] een voedingswinkel uitbaatte in Chaherdara, noch dat hij contracten met verscheidene overheidsdiensten sloot om aan hen voedingswaren te leveren.”* De Raad kan die beoordeling volgen aangezien verzoeker blijkens het gehoorverslag, dat zich in het administratief dossier bevindt, gedetailleerde verklaringen kon afleggen over zijn zaak waarbij hij voeding leverde aan het leger, de nationale politie en de lokale politie. Hij kon onder meer hun uniformen beschrijven, namen geven van de overheidsmensen die langskwamen, de inhoud van zijn contract beschrijven, wanneer hij het contract bekwam met de overheid, ... Verder legde verzoeker ook talrijke stukken dienaangaande neer zoals contracten (met de overheid en huurcontract) en kasbonnen. Vele stukken zijn ook integraal of samenvattend vertaald.

Hierdoor heeft verzoeker een risicoprofiel (zie Country Guidance: Afghanistan, gepubliceerd door EUAA van mei 2024, p 33-34 – aanvullende nota van verweerder) in die zin dat hij een contract had met de ordediensten van de vorige Afghaanse autoriteiten en hierdoor de negatieve aandacht van de taliban kan aantrekken in geval van terugkeer. In de bestreden beslissing verwijst verweerder naar het EUAA-rapport *“Targeting of individuals”* van augustus 2022 om te stellen dat hieruit niet blijkt dat personen die louter

goederen hebben verkocht aan vertegenwoordigers van de voormalige overheid momenteel systematisch zouden worden vervolgd. De Raad volgt die analyse dat er enkel om die reden niet van “systematische” vervolging sprake is, maar leest bijvoorbeeld wel in dit rapport “(a)ccording to UNAMA individuals on ‘differing level of affiliation to the former government’ fell victim to targeting acts, ‘from senior officials to drivers, bodyguards and relatives.’ (p. 61 – in dezelfde zin p. 80) waaruit blijkt dat individuen met een verschillende graad van band met de voormalige overheid het slachtoffer werden van aanvallen, gaande van senioren tot chauffeurs, bodyguards en familieleden. Bijgevolg dient dit profiel van samenwerking met het leger, de nationale politie en de arbaki’s wel aanleiding te geven tot voorzichtigheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van verzoeker en meegenomen te worden in het geheel van alle elementen eigen aan zijn profiel.

In diezelfde zin stelt de Raad vast dat wat betreft het profiel van zijn vader, verzoeker aanhaalde dat hij leerkracht was in een meisjesschool, supervisor was van vaccinatiecampagnes en vertegenwoordiger was voor een Amerikaanse NGO voor landbouwers. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder geen geloof hecht aan het feit dat verzoeker zijn vader hiervoor werd gedood door de taliban, omwille van tegenstrijdigheden in de documenten die betrekking hebben op de datum van het overlijden van de vader en verzoeker zich ook tegensprak op vlak van de overlijdensdatum. De Raad stelt vast dat die tegenstrijdigheden aangaande die data inderdaad steun vinden in het administratief dossier. Echter, dit volstaat op zich niet, gezien de verklaringen en stukken het dossier, om het profiel of de tewerkstelling op zich van de vader eveneens ongeloofwaardig te bevinden. Het blijkt ook niet zonder meer dat verweerder het profiel zelf als zodanig in twijfel trekt, maar veeleer de actualiteit van de vrees. Wederom blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker, ondanks het feit dat hij een jonge leeftijd had op het ogenblik van die aangehaalde tewerkstellingen, gedetailleerde verklaringen kan afleggen, minstens over de job als leerkracht voor meisjes van zijn vader en de job als vaccinatiemedewerker. Wederom stelt de Raad vast dat verzoeker dienaangaande ook vele stukken (de vertaling zit ook in het administratief dossier) heeft voorgelegd.

Het feit dat deze stukken kopieën betreffen en dat de Raad niet betwist dat volgens de landeninformatie, die verweerder heeft gevoegd aan het administratief dossier, er een hoge graad aan documentenfraude heerst in Afghanistan, mag de overheid er niet van weerhouden over te gaan tot een zorgvuldig onderzoek ervan. Zo wijst het Europees Hof voor de Rechten van de Mens erop dat ook als enkel kopieën worden voorgelegd of als stukken volgens de beschikbare landeninformatie in theorie kunnen worden gekocht, de documenten toch moeten worden onderzocht voor de beoordeling van de waarachtigheid van het feitenrelaas (EHRM 18 november 2014, nr. 52589/13, MA t. Zwitserland, p. 62).

Wat betreft “educatief personeel”, vooral in het kader van onderwijs aan meisjes, en “humanitaire werkers” (nationaal en internationaal NGO-personeel) blijkt dat deze categorieën ook worden opgenomen als risicoprofielen in het kader van de vluchtelingenstatus in de Country Guidance: Afghanistan, gepubliceerd door EUAA van mei 2024, p. 46-50. Opnieuw zal het enkele feit dat verzoekers vader tot die risicoprofielen behoorde niet inhouden dat verzoeker automatisch een gegronde vrees voor vervolging heeft. Echter dient dit gegeven wel cumulatief mee in overweging genomen te worden, aangezien het een element betreft dat de zichtbaarheid van verzoeker (en diens directe familie) wederom beïnvloedt.

Tot slot is evenmin betwist dat verzoeker afkomstig is uit Chahardara district in de provincie Kunduz. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het rapport “*Afghanistan Security situation update Country of Origin Information Report September 2021*” (p. 91 en volgende hebben betrekking op Kunduz). Hieruit blijkt dat er veel ontheemding is geweest binnen deze provincie sedert dat de taliban de macht hebben overgenomen. Er wordt eveneens gesteld dat velen gevlucht zijn uit Kunduz, maar er geen ontheemding naar de provincie Kunduz werd geregistreerd in de periode van 1 maart 2021 tot 9 augustus 2021. Verder verwijst voetnoot 893 naar een artikel “*AAN, A Quarter of Afghanistan’s districts Fall to the Taliban amid Calls for a ‘Second Resistance’, 2 July 2021*” waarin de Raad onder meer leest:

“On 22 June, ANSF withdrew from Chardara district to Kunduz city. Kulbad and Gur Tepa, two newly-formed districts, were already under the Taleban control. Another new district, Aqtash, fell to the Taleban on 22 June: government officials reportedly fled to Kunduz city.

Local people in Kunduz told AAN that the Taleban have been searching for ALP, members of Uprising Forces and former mujahedin commanders in the districts now under their control. One man described the Taleban calling a public gathering in a mosque and demanding that people hand over their weapons and help identify those who have arms in their homes. This is a repeat of what the Taleban did when they captured Kunduz city in 2015.” (eigen onderlijnen)

Hieruit blijkt dat in het district van origine van verzoeker, Chardara, de taliban specifiek op zoek zijn gegaan naar leden van de Afghaanse lokale politie. Verzoeker was zelf geen lid van de ALP, maar het is niet betwist dat hij met hen samenwerkte, hetgeen bijgevolg op vlak van gebied van herkomst een risicofactor uitmaakt.

Noch uit het onderzoek van verzoekers aanvraag noch uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat deze verschillende risicofactoren in aanmerking zijn genomen bij de analyse van het risico omwille van zijn aangehaalde werkelijke of gepercipieerde verwestering. Er blijkt met andere woorden niet dat verweerder een volledige analyse heeft gemaakt van de verschillende factoren van het specifieke profiel om na te gaan of zij cumulatief van die aard zijn dat zij voor verzoeker een risico meebrengen in geval van terugkeer naar zijn gebied van herkomst in Afghanistan.

Het komt aan verweerder toe om een gepersonaliseerd onderzoek van het geheel van deze elementen te verrichten, rekening houdend met het specifiek profiel van verzoeker, zijnde onder meer de banden die hij had met de vorige Afghaanse veiligheidsautoriteiten omwille van zijn tewerkstelling, het profiel van zijn vader, waardoor niet kan betwist worden dat verzoeker duidelijk een pro-overheidsprofiel had voor de overname door de taliban, de duur van diens verblijf en de activiteiten van verzoeker in België. Het komt aan verzoeker toe, zoals hoger gesteld, die activiteiten en gedragingen verder te staven.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES